

Gdy Jezus przyszedł w okolice Cezarei Filipowej, pytał swych uczniów: «Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?». A oni odpowiedzieli: «Jedni za Jana Chrzciciela, inni za Eliasza, jeszcze inni za Jeremiasza albo za jednego z proroków». Jezus zapytał ich: «A wy za kogo Mnie uważacie?». Odpowiedział Szymon Piotr: «Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego». Na to Jezus mu rzekł: «Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony. Albowiem ciało i krew nie objawiły ci tego, lecz Ojciec mój, który jest w niebie. Otóż i Ja tobie powiadam: Ty jesteś Piotr - Opoka, i na tej opoce zbuduję mój Kościół, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie».

Mt 16,13–19

W ostatnią niedzielę października w kalendarzu liturgicznym Kościoła Katolickiego obchodzona jest Uroczystość Rocznic Poświęcenia Własnego Kościoła. W ciągu roku są dwa szczególne dni, bardzo ważne i znaczące dla każdej wybudowanej świątyni: dzień jej patrona oraz rocznica jej poświęcenia. Dzień patrona jest odpowiednikiem ludzkich imienin, stąd uroczysty i świąteczny odpust. Dzień poświęcenia kościoła jest analogią do narodzin i przyjęcia przez człowieka sakramentu chrztu świętego. Przez chrzest człowiek staje się dzieckiem Bożym. Kościół przez poświęcenie staje się świętym miejscem przeznaczonym wyłącznie do służby Bożej i miejscem spotkania człowieka z Bogiem. W tym poświęconym miejscu Bóg wysłuchuje naszych modlitw, obdarza miłosierdziem i karmi nas Ciałem swego Syna.